

Convenție din 18/05/1994

între Guvernul României și Guvernul Republicii Filipine pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 64 din 07/04/1995

Guvernul României și Guvernul Republicii Filipine, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit, stabilite în numele fiecărui stat contractant, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elemente de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea bunurilor mobile sau imobile.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica prezenta convenție sunt:

a) În cazul României:

(i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;

(ii) impozitul pe profiturile persoanelor juridice;

(iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;

(iv) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole (denumite în continuare impozit român).

b) În cazul Filipinelor:

- impozitele pe venit stabilite în conformitate cu Codul național al veniturilor interne al Republicii Filipine (denumite în continuare impozit filipinez).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite de natură identică sau analoagă, care se vor adăuga ulterior sau care vor înlocui impozitele existente. Autoritățile competente ale statelor contractante își vor comunica reciproc, la sfârșitul fiecărui an calendaristic, orice modificări importante aduse legislațiilor lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul România înseamnă România și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental, asupra cărora România exercită drepturi suverane în conformitate cu propria sa legislație și cu dreptul internațional, cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acesteia;

b) termenul Filipine se referă la teritoriul Republicii Filipine în conformitate cu Constituția și legislația sa, inclusiv suprafețele adiacente și alte asemenea suprafețe asupra cărora Republica Filipine exercită drepturi suverane sau alte drepturi, potrivit legislației internaționale;

c) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant indică România sau Filipine, după cum cere contextul;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o proprietate, un administrator, o societate sau orice altă grupare de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul impozit înseamnă un impozit român sau un impozit filipinez, după cum cere contextul;

h) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Filipinelor, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

i) termenul naționali înseamnă orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant și orice persoană juridică sau altă entitate constituită în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant;

j) termenul trafic internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau cu o aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant.

2. În ce privește aplicarea convenției de către un stat contractant, orice termen care nu este altfel definit va avea sensul ce i se atribuie de legislația aceluși stat referitoare la impozitele care fac obiectul convenției, dacă contextul nu cere o interpretare diferită.

Prin derogare de la alineatul precedent, dacă sensul unui atare termen, conform legislației unuia dintre statele contractante, este diferit de sensul ce i se atribuie de legislația celuilalt stat contractant sau dacă sensul unui atare termen nu este ușor determinabil conform legislației unuia dintre statele contractante, autoritățile competente ale statelor contractante, pentru a preveni dubla impunere sau pentru a promova orice prevedere a prezentei convenții, pot stabili un înțeles comun al termenului, în sensul acestei convenții.

ARTICOLUL 4 Domiciliul fiscal

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, în virtutea legislației aceluși stat, este subiect de impunere în acel stat datorită domiciliului sau rezidenței sale, sediului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură analoagă. Această expresie nu cuprinde însă nici o persoană impozabilă în acel stat contractant, numai pentru faptul că obține venituri din surse situate în acel stat.

2. Când, potrivit dispozițiilor paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) persoana va fi considerată rezidentă a statului în care dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt cele mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă această persoană nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, atunci va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în nici unul dintre ele, va fi considerată rezidentă a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit dispozițiilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, statutul legal al acesteia se determină după următoarele reguli:

a) va fi considerată rezidentă a statului al cărui național este;

b) dacă nu este naționalul nici unuia dintre state, va fi considerată rezidentă a statului în care este situat locul conducerii sale efective;

c) dacă locul conducerii sale efective nu poate fi stabilit, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui ca, de comun acord, să rezolve problema și să determine modul de aplicare a convenției într-un astfel de caz.

ARTICOLUL 5 Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își exercită, în total sau în parte, activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent cuprinde îndeosebi:

a) un sediu de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) o mină, o carieră sau alt loc de extracție a resurselor naturale;

g) o fermă, o plantație, o livadă sau o vie;

h) un șantier de construcții sau de montaj a cărui durată depășește 6 luni;

i) un antrepozit aparținând unei persoane care pune la dispoziția altor persoane spații de depozitare.

3. Expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații în scopul exclusiv al depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii în scopul exclusiv al depozitării, expunerii sau livrării. Când astfel de produse sau mărfuri sunt vândute direct de la locurile de depozitare, aceste locuri se consideră sediu permanent;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul de a fi prelucrate de către altă întreprindere;

d) produsele sau mărfurile aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau al unei expoziții temporare ocazionale, vândute după închiderea aceluia târg sau acelei expoziții;

e) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a cumpăra produse sau mărfuri ori de a strânge informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri în scopul exclusiv de a face reclamă, de a furniza informații, pentru cercetări științifice sau pentru activități analoage, care au caracter pregător sau auxiliar pentru întreprindere.

4. O persoană care activează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant (alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6) va fi considerată că are un sediu permanent în primul stat contractant menționat, dacă:

a) are și exercită în mod obișnuit împuternicirea de a încheia în acel stat contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul când activitatea sa se limitează la cumpărarea de produse sau

mărfuri pentru acea întreprindere; sau

b) nu are o astfel de împuternicire, dar întreține în mod obișnuit în primul stat menționat un stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, din care face livrări în mod regulat în numele întreprinderii.

5. O întreprindere de asigurare a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant dacă încasează prime pe teritoriul aceluia stat contractant sau asigură riscuri situate acolo, cu excepția reasigurărilor, prin intermediul unui angajat sau printr-un reprezentant care nu este un agent cu statut independent în sensul prevederilor paragrafului 6.

6. O întreprindere a unui stat contractant nu este considerată că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea în acel celălalt stat contractant prin intermediul unui curier, al unui agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

Totuși, când activitatea unui astfel de agent este exercitată în exclusivitate sau aproape în exclusivitate în numele acelei întreprinderi, el nu poate fi considerat agent cu statut independent în sensul prevederilor acestui paragraf, dacă se dovedește că tranzacțiile dintre agent și întreprindere nu au fost încheiate pe baze comerciale, în condițiile în care acționează două întreprinderi independente.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate rezidentă a celuilalt stat contractant sau care exercită activități în acel celălalt stat contractant (fie printr-un sediu permanent, fie în alt mod) nu este prin el însuși suficient pentru a face din oricare dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din bunuri imobile

1. Veniturile provenind din bunuri imobile, inclusiv veniturile din agricultură sau exploatarea forestiere, sunt impozabile în statul contractant în care aceste bunuri sunt situate.

2. Expresia bunuri imobile este definită în conformitate cu legislația statului contractant în care bunurile în cauză sunt situate. Expresia cuprinde, în orice caz, accesoriile bunurilor imobile, inventarul viu și mort al exploatărilor agricole și forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobile și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate bunuri imobile.

3. Dispozițiile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a bunurilor imobile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din bunurile imobile ale unei întreprinderi și veniturilor din bunurile imobile folosite pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderilor

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul în care întreprinderea exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel stat contractant. Dacă întreprinderea exercită sau a exercitat o activitate în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte care este atribuibilă:

a) aceluia sediu permanent; sau

b) vânzărilor, în acel stat contractant, de produse sau mărfuri de același fel sau de natură similară

cu cele vândute prin sediul permanent sau altor activități comerciale de același fel sau de natură similară cu cele efectuate prin intermediul aceluși sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant desfășoară activitatea sa în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat în acel stat contractant, se atribuie aceluși sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau analoage, în condiții identice sau analoage, și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

Totuși, în măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profiturile de atribuit unui sediu permanent să fie determinate prin repartizarea profiturilor totale ale întreprinderii între diversele ei părți componente, nici o dispoziție a prezentului paragraf nu va împiedica acel stat contractant să determine, după cum este uzual, profiturile impozabile pe baza unei astfel de repartizări; metoda de repartizare adoptată va fi, totuși, aceea prin care rezultatul să fie în concordanță cu principiile cuprinse în prezentul articol.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent se vor admite la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de sediul permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul contractant în care se afla sediul permanent sau în altă parte. Totuși, nu vor fi admise la scădere sumele, dacă există, plătite (altfel decât ca restituire a cheltuielilor curente) de sediul permanent către sediul central al întreprinderii sau alte sedii ale acesteia, sub formă de redevențe, onorarii sau alte drepturi, sau sub formă de comisioane pentru servicii de specialitate prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția societăților bancare, sub formă de dobânzi pentru împrumuturile bănești ale sediului permanent. În același fel nu vor fi luate în calcul la determinarea profiturilor unui sediu permanent sumele datorate (altfel decât ca restituire a cheltuielilor curente) de sediul permanent către sediul central al întreprinderii sau alte sedii ale acesteia, sub formă de redevențe, onorarii sau alte plăți similare în schimbul folosirii brevetelor sau a altor drepturi, sau sub formă de comisioane pentru servicii de specialitate prestate sau pentru conducere, sau, cu excepția societăților bancare, sub formă de dobânzi pentru împrumuturi bănești ale sediului central al întreprinderii sau ale oricărui alt sediu al acesteia.

4. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

5. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profiturile de atribuit sediului permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive suficiente și valabile de a proceda altfel.

6. Când profiturile cuprind elemente de venit tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi navale și aeriene

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor sau a aeronavelor sunt impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, profiturile provenite din surse dintr-un stat contractant, obținute de o întreprindere a celuiilalt stat contractant din exploatarea navelor sau a aeronavelor în trafic internațional, pot fi impuse în primul stat contractant menționat, dar impozitul astfel stabilit nu va depăși cea mai mică cotă dintre:

- a) 1,5 la sută din venitul brut obținut din surse din acel stat, și
- b) cea mai mică cotă a impozitului filipinez care poate fi aplicată asupra profiturilor de același fel obținute în condiții similare de către un rezident al unui stat terț.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la un organism internațional de transporturi.

4. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea navelor și aeronavelor, utilizate numai în transporturi efectuate între locuri situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 9 Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, la controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant și,

fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când profiturile asupra cărora o întreprindere a unui stat contractant a fost impusă în acel stat contractant sunt, de asemenea, incluse în profiturile unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant și impuse în consecință, iar profiturile astfel impuse sunt profituri care ar fi revenit acelei întreprinderi a celuiilalt stat contractant, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care se stabilesc între două întreprinderi independente, atunci primul stat contractant menționat va modifica în mod corespunzător suma impozitului astfel stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unei astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții referitoare la natura venitului și, în acest scop, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc, dacă este necesar.

3. Un stat contractant nu va modifica venitul impozabil al unui contribuabil după expirarea termenului de prescripție prevăzut în legislația sa națională și, în nici un caz, după mai mult de 5 ani de la sfârșitul anului fiscal în care veniturile care ar fi supuse unei astfel de modificări ar fi revenit unui contribuabil al acelui stat contractant. Acest paragraf nu se va aplica în caz de fraudă, culpă sau neglijență.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de o societate rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuiilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dividende pot fi impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acelui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși:

a) 10 la sută din suma brută a dividendelor, dacă primitorul este o societate (exclusiv societățile de persoane) și cel puțin 25 la sută din acțiunile cu drept de vot ale societății plătitoare au fost deținute în proprietate de societatea primitoare în timpul părții de an impozabil al societății plătitoare, care precede data plății dividendelor, și, dacă este cazul, în timpul întregului an impozabil anterior acesteia.

b) 15 la sută din suma brută a dividendelor în toate celelalte cazuri.

3. Remiterile din profituri făcute de o sucursală către sediul central al acesteia pot fi supuse, conform legii interne, unui impozit care nu poate depăși 10 la sută din acestea, separat de impozitul pe profitul societăților.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu afectează impunerea societății pentru profiturile din care se

plătesc dividendele.

5. Termenul dividende, în sensul prezentului articol, indică veniturile provenind din acțiuni, acțiuni sau titluri de folosință, părți miniere, părți de fondator sau din alte drepturi care nu sunt creanțe, din participarea la profituri, precum și veniturile asimilate veniturilor din acțiuni de către legislația fiscală a statului contractant în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

6. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă primitorul dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, exercită o activitate comercială sau industrială în celălalt stat contractant a cărui rezidentă este societatea plătitoare de dividende, printr-un sediu permanent situat acolo, sau efectuează servicii printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea de acțiuni în virtutea cărora se plătesc dividendele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

7. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care aceste dividende sunt plătite unui rezident al aceluși celălalt stat contractant sau a cazului când participarea generatoare de dividende este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acel celălalt stat contractant, și nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite sunt, în totalitate sau în parte, profituri sau venituri care iau naștere în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația aceluși stat contractant, dar impozitul astfel stabilit nu poate depăși:

a) 10 la sută, dacă aceste dobânzi sunt plătite:

(i) în legătură cu vânzarea pe credit a oricăror mașini, echipamente sau instalații similare, industriale, comerciale ori științifice; sau

(ii) pentru orice împrumut, indiferent de natura lui, acordat de o bancă; sau

(iii) cu privire la emisiunile de obligațiuni de stat, efecte publice sau alte obligațiuni similare;

b) 15 la sută din suma brută a dobânzilor în legătură cu vânzarea pe credit a oricăror mijloace de transport și în toate celelalte cazuri nemenționate la paragraful 2 a) al acestui articol.

3. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice, din obligațiuni și titluri de creanță, inclusiv premiile și recompensele legate de aceste efecte, titluri și obligațiuni, precum și veniturile asimilate veniturilor din sume împrumutate, de legislația fiscală a statului în care iau naștere veniturile, inclusiv dobânzile la vânzările cu plată eșalonată. Penalizările pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prevederilor prezentului articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă primitorul dobânzilor, fiind rezident al unui stat contractant, exercită o activitate comercială sau industrială în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care se plătesc dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat contractant, o subdiviziune politică, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluși stat contractant. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al

unui stat contractant are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau de acea bază fixă, atunci dobânzile se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzii plătite, ținând seama de creanța pentru care este plătită, depășește pe cea asupra căreia ar fi convenit debitorul și creditorul în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

7. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2:

a) dobânzile care provin dintr-un stat contractant și sunt plătite pentru obligațiuni de stat, efecte publice sau alte obligațiuni de natură similară ale guvernului acelui stat contractant sau ale unei subdiviziuni politice, ale unei autorități locale sau ale unei unități administrativ-teritoriale din acel stat, se impun numai în acel celălalt stat contractant, cu condiția ca beneficiarul respectiv să fie un rezident al celui alt stat contractant;

b) dobânzile care provin dintr-un stat contractant și sunt plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile numai în acel celălalt stat contractant, dacă sunt plătite pentru un împrumut acordat, garantat sau asigurat sau în legătură cu un credit acordat, garantat sau asigurat de o instituție guvernamentală a celui alt stat contractant, cum este Banca Națională a României, în cazul României, sau Banca Centrală a Filipinelor, în cazul Filipinelor, ori de altă instituție, așa cum se va menționa și se va conveni prin schimb de scrisori între autoritățile competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 12 Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant, dacă rezidentul este beneficiarul efectiv al redevențelor.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și în conformitate cu legislația acelui stat, dar impozitul astfel stabilit nu poate depăși:

a) 10 la sută din suma brută a redevențelor, când redevențele sunt plătite de o întreprindere înregistrată la Agenția Română de Dezvoltare, în cazul României, sau la Consiliul Investițiilor, în cazul Filipinelor, și care desfășoară activități în domenii prioritare;

b) 15 la sută din suma brută a redevențelor pentru filmele cinematografice și pentru benzile de televiziune sau radio; și

c) 25 la sută din suma brută a redevențelor în toate celelalte cazuri.

3. Termenul redevențe, astfel cum este folosit în prezentul articol, indică plățile de orice natură efectuate pentru folosirea sau concesiunea folosirii oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, a oricărui brevet de invenție, marcă de fabrică sau de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru folosirea sau concesiunea folosirii unui echipament industrial, comercial sau științific sau pentru informații referitoare la experiența câștigată în domeniul industrial, comercial sau științific și include, de asemenea, plățile de orice natură cu privire la filmele de cinematograf și operele înregistrate pe filme sau benzi video, la benzile și discurile folosite la emisiunile de radio și televiziune.

4. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat contractant, o subdiviziune politică, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelui stat contractant. Totuși, când persoana plătitoare a redevențelor, fie că este sau nu rezidentă a unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de

care este efectiv legată obligația de plată a redevențelor și acele redevențe sunt suportate de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci se consideră că redevențele provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

5. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor plătite, ținând seama de utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește pe cea asupra căreia ar fi convenit debitorul și creditorul în lipsa unor asemenea relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămâne impozabilă conform legislației fiecărui stat contractant, ținându-se cont de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

6. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol nu se vor aplica dacă beneficiarul redevențelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activități în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat în acel stat contractant, sau exercită profesii independente printr-o bază fixă situată în acel stat, și dreptul sau bunul pentru care se plătesc redevențele este efectiv legat de acest sediu permanent sau de această bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

ARTICOLUL 13

Câștiguri din înstrăinarea bunurilor

1. Câștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor imobile, astfel cum sunt definite la paragraful 2 al art. 6, pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate bunurile în cauză.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a bunurilor mobile ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere), ori din înstrăinarea acelei baze fixe, pot fi impuse în celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor și aeronavelor exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant și a bunurilor mobile necesare exploatării acestor nave și aeronave, sunt impozabile numai în acel stat contractant.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea acțiunilor unei societăți ale cărei bunuri sunt constituite, în principal, din bunuri imobile situate într-un stat contractant pot fi impuse în acel stat contractant. Câștigurile provenind din înstrăinarea unei participări la o societate de persoane sau la o administrare în comun, ale căror bunuri sunt constituite, în principal, din bunuri imobile situate într-un stat contractant, pot fi impuse în acel stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror altor bunuri, altele decât cele menționate în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități independente cu caracter analog sunt impozabile numai în acel stat. Totuși astfel de venituri pot fi impuse în celălalt stat contractant, dacă acesta dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant pentru exercitarea activității sale; în acest caz, este impozabilă în acel celălalt stat contractant numai acea parte a venitului care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea în mod independent a profesiei de

medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15 Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat contractant, cu condiția ca activitatea să nu fie exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat contractant, remunerația primită este impozabilă în acel celălalt stat contractant.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată, exercitată în celălalt stat contractant, sunt impozabile numai în primul stat contractant, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pe o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal vizat, și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat contractant, și

c) sarcina remunerațiilor nu este suportată de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat contractant.

3. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale prezentului articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată ca membru al echipajului unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant sau ca membru în completarea acestui echipaj se impun numai în acel stat contractant.

ARTICOLUL 16 Remunerațiile membrilor consiliului de administrație sau de conducere

1. Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare primite de către un rezident al unui stat contractant, în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau de conducere al unei societăți rezidente în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Remunerațiile pe care o persoană căreia i se aplică prevederile paragrafului 1 le primește de la o societate, ca urmare a îndeplinirii funcțiilor zilnice de conducere sau de natură tehnică, sunt impozabile în conformitate cu prevederile art. 15.

ARTICOLUL 17 Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de artiști de teatru, film, radio sau televiziune sau de muzicieni și de sportivi din activitățile lor personale desfășurate în această calitate sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate acele activități.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale ale unui artist sau sportiv nu revin acestora, ci unei alte persoane, prin derogare de la prevederile art. 7, 14 și 15, acele venituri sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului sau ale sportivului.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol, veniturile realizate din activitățile menționate în paragraful 1 al acestui articol, desfășurate în cadrul unor programe de schimburi culturale sau sportive convenite de ambele state contractante, finanțate în principal din fonduri publice, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, când veniturile din activitatea personală a unui artist sau sportiv, desfășurată într-un stat contractant, nu revin acelu artist sau sportiv ci unei alte

persoane, prin derogare de la prevederile art. 7, 14 și 15, acele venituri sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă această persoană este finanțată în principal din fonduri publice ale aceluși celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 18 Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, pensiile de asigurări sociale plătite de o instituție de asigurări sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat contractant.

ARTICOLUL 19 Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială din acel stat contractant, oricărei persoane fizice, în legătură cu servicii prestate aceluși stat contractant, acelei subdiviziuni, autorității sau unității, sunt impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși astfel de remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat contractant, iar primitorul este rezident al aceluși celălalt stat contractant, și dacă:

(i) este un național al aceluși stat; sau

(ii) nu a devenit rezident al aceluși stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. Orice pensie plătită de către sau din fonduri create de un stat contractant, o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a aceluși stat contractant oricărei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluși stat contractant, acelei subdiviziuni, autorității locale sau unității a aceluși stat contractant va fi impozabilă numai în acel stat contractant.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor referitoare la serviciile prestate în legătură cu orice activitate producătoare de venituri desfășurată de un stat contractant, o subdiviziune politică, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a aceluși stat contractant.

ARTICOLUL 20 Profesori și cercetători

1. Un profesor, un învățător sau alți membri ai personalului didactic, rezidenți ai unui stat contractant, care predau într-o universitate sau în orice altă instituție de învățământ autorizată a celuilalt stat contractant, sunt supuși impozitului numai în primul stat contractant pentru toate remunerațiile primite pentru acea activitate, pe o perioadă care nu depășește 2 ani de la data începerii activităților lor.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, remunerațiilor primite de o persoană fizică, rezidentă a unui stat contractant, pentru efectuarea de cercetări în celălalt stat contractant, dacă asemenea cercetări nu sunt întreprinse în special pentru beneficiul propriu al unei anumite întreprinderi sau persoane.

ARTICOLUL 21 Studenți și stagiați

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student, un practicant, un stagiar sau o persoană trimisă pentru a dobândi experiența tehnică, profesională sau comercială de specialitate, care este sau a fost, imediat anterior venirii sale într-un stat contractant, rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau instruirii sale, nu vor fi impuse în primul stat contractant menționat, cu condiția ca astfel de sume să-i fie remise din afara aceluia stat contractant.

2. Remunerațiile pe care un student sau un practicant, care este sau a fost anterior rezident al unui stat contractant și care este prezent în celălalt stat contractant în scopul exclusiv al educării sau instruirii, le obține din servicii prestate în acel celălalt stat contractant, nu se vor impune în celălalt stat contractant, cu condiția ca astfel de servicii să fie legate de educarea sau instruirea sa și ca remunerațiile pentru astfel de servicii să fie necesare suplimentării resurselor de care dispune în scopul întreținerii sale.

ARTICOLUL 22

Dispoziții privind evitarea dublei impuneri

Dubla impunere va fi evitată în următorul mod:

1. În cazul României:

Impozitele plătite în Filipine de rezidenții români asupra veniturilor obținute, care în conformitate cu prevederile acestei convenții sunt impozabile în Filipine, se deduc din impozitele datorate statului român.

2. În cazul Filipinelor:

Impozitele plătite sau datorate, potrivit legislației din România și în conformitate cu prezenta convenție, fie direct, fie prin deducere, pentru venituri din surse situate în România, se scad din impozitele similare stabilite în Filipine pentru acele venituri, potrivit prevederilor legislației Filipinelor referitoare la deducerea din impozitul filipinez a impozitelor plătite într-un teritoriu în afara Filipinelor. Deducerea nu va depăși totuși cea parte a impozitului filipinez pe venit, astfel cum a fost calculat anterior acordării deducerii corespunzătoare venitului impozabil în România.

3. Impozitele pentru care s-a acordat scutire sau reducere într-unul dintre statele contractante, în virtutea prevederilor prezentei convenții, se deduc în celălalt stat contractant la nivelul unei sume egale cu impozitul care ar fi fost corespunzător venitului în cauză, dacă scutirea sau reducerea nu s-ar fi acordat. Deducerea nu va depăși însă, în nici un caz, suma impozitului de plătit în acel stat contractant.

4. Nici o prevedere din prezenta convenție nu va fi interpretată în sensul că ar interzice unui stat contractant să impună cetățenii proprii, în conformitate cu prevederile legislației sale interne.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt în mod expres menționate în articolele precedente ale acestei convenții, pot fi impuse în statul din care provin.

ARTICOLUL 24

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea sau obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali aceluia celălalt stat contractant, aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt

stat contractant nu va fi stabilită în acel celălalt stat contractant în condiții mai puțin favorabile decât impunerea stabilită întreprinderilor acelu celălalt stat contractant, care desfășoară aceleași activități.

Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant orice deduceri personale, înlesniri și reduceri de ordin fiscal pe care le acordă propriilor rezidenți, pe baza situației civile sau a sarcinilor familiale.

3. Cu excepția cazurilor în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, ale paragrafului 6 al art. 11 sau ale paragrafului 5 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți, efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant, vor fi deductibile, în scopul determinării profitului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat contractant menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este, în totalitate sau în parte, deținut sau controlat, direct ori indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea sau obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse întreprinderile similare ale primului stat contractant menționat.

5. Prin derogare de la prevederile precedente ale prezentului articol, fiecare stat contractant poate, în vederea promovării industriei, agriculturii sau comerțului, să limiteze acordarea înlesnirilor fiscale numai cetățenilor săi.

6. Termenul impunere, în sensul prezentului articol, indică impozitele care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 25 Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că măsurile luate de unul sau de ambele state contractante îi atrag sau îi vor atrage o impunere care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului a cărui rezidentă este sau, în situația în care cazul intră sub incidența paragrafului 1 al art. 24, statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie să fie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a măsurii din care rezultă o impozitare care nu este conformă cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să aducă o soluție satisfăcătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este conformă cu convenția.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile, orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării convenției. Ele pot, de asemenea, să se consulte reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile care nu sunt prevăzute de convenție.

ARTICOLUL 26 Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante referitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea pe care ele o prevăd este conformă cu prezenta convenție, în special pentru prevenirea fraudei sau a evaziunii la aceste impozite. Autoritățile competente, prin consultări, vor stabili condiții, metode și tehnici corespunzătoare referitoare la problemele legate de modul în care trebuie făcute astfel de schimburi,

precum și schimbul de informații privind evaziunea fiscală, când este cazul.

Schimbul de informații nu este limitat de art. 1. Orice informație primită de un stat contractant va fi tratată ca secret, în același mod ca și informațiile obținute conform legislației interne a aceluia stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv tribunalelor și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, urmărirea sau judecarea, sau cu soluționarea contestațiilor referitoare la impozitele vizate de convenție. Persoanele sau autoritățile respective vor folosi informațiile numai în aceste scopuri. Ele pot face cunoscute informațiile în ședințele publice ale tribunalelor sau prin hotărâri judecătorești.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi, în nici un caz, interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației sau practicii administrative a unuia sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației sau în cadrul normal al măsurilor administrative ale unuia sau ale celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar divulga orice secret comercial, industrial sau profesional sau un procedeu comercial, ori informații a căror divulgare este contrară ordinii publice.

3. Dacă informația este solicitată de un stat contractant în conformitate cu prezentul articol, celălalt stat contractant va obține informația la care se referă solicitarea de la sau cu privire la rezidenții sau societățile sale, în același mod și în aceeași măsură ca și cum impozitul statului solicitant ar fi fost impozit al celuilalt stat și ar fi fost stabilit de celălalt stat. Un stat contractant poate obține informații de la sau cu privire la rezidenții sau societățile sale, în conformitate cu prezentul paragraf, numai în scopul de a sprijini celălalt stat contractant în stabilirea impozitelor aceluia celălalt stat.

4. Dacă se solicită detalii de autoritatea competentă a unui stat contractant, autoritatea competentă a celuilalt stat contractant va furniza informații, în condițiile prezentului articol, sub formă de depoziții de martori și copii ale unor documente originale neditate (inclusiv registre, acte, declarații, înregistrări, conturi sau documente scrise), în aceeași măsură în care aceste depoziții și documente pot fi obținute în condițiile legislației și practicii administrative ale fiecărui stat contractant cu privire la propriile impozite.

ARTICOLUL 27

Asistența la încasări

1. Fiecare stat contractant se va strădui să încaseze, în numele celuilalt stat contractant, impozitele stabilite de acel celălalt stat contractant și va asigura că de orice scutire sau cote reduse de impozit, acordate în condițiile acestei convenții de acel celălalt stat contractant, nu vor beneficia persoane care nu sunt îndreptățite la astfel de beneficii.

2. Acest articol nu va fi interpretat, în nici un caz, ca impunând unui stat contractant obligația de a lua măsuri contrare legislației sau practicii administrative a oricărui stat contractant în legătură cu încasarea impozitelor proprii.

ARTICOLUL 28

Agenți diplomatici și funcționari consulari

Nici o dispoziție a prezentei convenții nu va afecta privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau consulare acordate în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau în virtutea prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi schimbate cât mai curând posibil.

2. Convenția va intra în vigoare la data schimbului instrumentelor de ratificare și prevederile ei se vor aplica:

a) cu privire la impozitele reținute la sursă asupra sumelor plătite nerezidenților, la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a avut loc schimbul instrumentelor de ratificare, și

b) cu privire la celelalte impozite, pentru anii de impunere care încep la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a avut loc schimbul instrumentelor de ratificare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare pe o durată nedeterminată. Oricare stat contractant poate totuși, la sau înainte de data de 30 iunie a oricărui an calendaristic, după cel de-al 5-lea an următor schimbului instrumentelor de ratificare, să remită o notă de denunțare celuilalt stat contractant, caz în care convenția încetează să fie aplicabilă:

a) cu privire la impozitele reținute la sursa asupra sumelor plătite nerezidenților, la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care s-a remis nota de denunțare, și

b) cu privire la celelalte impozite, pentru anii de impunere care încep la sau după data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care s-a remis nota de denunțare.

Drept pentru care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor respective, au semnat prezenta convenție.

Făcută în două exemplare originale la București, în a 18-a zi a lunii mai 1994, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.